

23. évközi vasárnap 2013.

Bevezetés

A mai evangéliumi szakaszban, Urunk Jézus Krisztus, a kereszt-hordozás szükségességét. Tudatában vagyunk mi annak, hogy nemcsak nekem, hanem minden embernek van hozzá méretezett keresztje? Tudatában vagyunk-e annak, hogy az eldobott kereszt helyett, súlyosabbat kapunk. És annak, hogy ha az Úr keresztet rak a vállunkra, annak viseléséhez kegyelmet is ad? És annak, hogy a kereszt-hordozás mindig a javunkra, s üdvünkre válik?

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy zúgolódunk a kereszt-hordozás ellen. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy kereszt-hordozásunk közben nem követjük a Te példádát. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem segítünk Cirenei Simonként a mi keresztünkönél is súlyosabb keresztet hordozóknak. Uram irgalmazz!

Evangelium után

„Ez az ember építkezésbe fogott, de nem tudta befejezni.”

Az evangéliumban említett toronyépítés juttatja eszembe a mi templomépítésünket. Mindenki tudja, hogy templomunk elődjéből, a Veronika Kápolnából, csak romok maradtak a II. világháború utcai harcok következtében. Azt is, hogy ideiglenes az Áldás utca iskola tornatermében mondtak vasárnaponként szentmisét. És még azt is, hogy onnét máról hónapra megtiltották a misézési lehetőséget. Akkor vásárolta a budai egyházközség ezt a telket és kezdte meg építeni ezt a templomot.

Elég gyorsan. De időközönként leálltak, mert nem volt építkezési anyagra pénz.

A közelben lakott a Tervhivatal elnöke és egyik alkalommal megkérdezte, hogy miért ilyen lassan építik ezt a templomot? A munkások azt mondták neki, mert nincs pénzünk. Ha összegyűlik bizonyos pénz, akkor folytatjuk.

Legközelebb, amikor Grácián plébános atya is itt volt, akkor a kezébe nyomott 20.000 forintot (ma kb. 20 millió forintot) és azt mondta, hogy gyorsan fejezzék be. Kolostor, plébániaépítés pedig nem lesz.

Én sokáig azt gondoltam, hogy azért adta ezt a pénzt, mert a váci börtönben nagyon emberségesen bánt velük a ferences börtönlelkész. Később jöttem rá, hogy nem ezért, hanem azért, mert ő ismerte a kommunisták tervének minden lépését, és küszöbön állt az Egyház tulajdonszerzési jogának a megtiltása, azaz sem 1 négyzetméterrel, sem 1 köbméterrel való bővítés lehetőségének a megtiltása. Ha nem húzzák fel elődeink a falakat és nem emelnek rá tetőt, akkor nem minket gúnyoltak volna az emberek, hanem a kommunistákat, mondván, hogy még befejezni sem engedik a templom építését. S ez összehasonlíthatatlanul nagyobb kárt okozott volna nekik, mint az a 20 ezer forint.

„Ha egy király hadba vonul egy másik király ellen, előbb leül és számot vet.”

Hetek, s napok óta másról sem hall az ember, hogy mint készül egy hadi arzenállal rendelkező szuper-hatalom megtámadni egy szu-

rén országot a világ józanabb felének tiltakozása ellenére.

A palackból kiengedett gonosz szellemszörnyű tettei ellen szavukat felemelő paptestvéreknek írja a Teofil honlapban *Gyulay Endre* emeritus megyéspüspök:

Sajnos a XXI. században már nem a politikus, hanem a mögötte levő „világhatalom-birtokló”, ha tetszik a sátán földi szolgálói, irányítanak. Ha fölmege az olaj ára, ha a régi fegyvereket végre felhasználják és újabbat, a feltalálók által hatékonyabbat gyárthatnak jó pénzért stb... Valóban sokat kell imádkoznunk és imádkoztatnunk! Jézus üzenete: Ne féljete é én legyőztem a világot.

Twal, *jeruzsálemi latin patriárka* felteszi a kérdést: Milyen elhatalmazással támadnak meg egy országot? Miért kell háborút hirdetni, amikor az ENSZ szakértők még nem adták át a támadás vegyi jellegére és a végrehajtók identitására vonatkozó végleges jelentésüket? – veti fel a kérdést a jeruzsálemi pátriárka. Mindez arra a logikára emlékeztet, amellyel a 2003-as iraki háborút előkészítették, az iraki tömegpusztító fegyverekről szóló komédiával, amikor valójában nem is léteztek.

Hogyan döntenek egy ország megtámadásáról? Milyen felhatalmazással? Amerikai és nyugati barátainkat nem támadta meg Szíria. Tehát milyen joggal mernek megtámadni egy országot? Ki nevezte ki őket a közel-keleti demokrácia rendőrségének? – fogalmaz Twal pátriárka. Ki gondolkodott el egy ilyen háború következményeiről Szíriára és a

környező országokra vonatkozóan? Szükség van a halottak számának növelésére? A humán katasztrófára, a több millió menekültre, a több száz ezer halottra, a keresztények üldözésére, vértanúira. *A fegyverek elhallgatására és imára van szükség.*

A Szentatya által a Közel-Kelet békéjéért, ma estére, 7 órától éjfélig tartó imanapra meghirdetett imanapon, *a szíriai nagymufti*, a szunniták vallási vezetője is részt vesz, és együtt imádkozik a Szent Péter téren megjelentekkel.

A nagymufti arra kérte damaszkuszi közössége tagjait, hogy „fogadják szívükbe a pápa békefelhívását, mely minden vallás híveihez szól”. Egyben az ország mecsetjeibe hívta a Szíriában élő muzulmánokat szeptember 7-ére, hogy egy időben, és együtt imádkozzanak a Vatikánban egybegyűltekkkel.

„A hívek is látják, hogy a pápa atyaként: mindennemű megkülönböztetés nélkül viseli szívén a szír nép sorsát.”

Lélekben kapcsolódjunk be mi is Szíriáért, s Közel-Kelet békéjéért imádkozók imába, és imádkozzuk a Teofil honlapon található imát:

Együtt-érző Istenünk,
Halld meg a szír nép kiáltását,
Vigasztald az erőszakot szenvedőket, a gyászolókat!

Adj erőt Szíria szomszédos népeinek, hogy befogadják a menekülőket!

Térítsd meg azok szívét, akik fegyvert ragadtak,

És véd meg, akik ragaszkodnak a békéhez.

Amen

F. F.